

ת"פ (רמלה) 5361-09-23 - מדינת ישראל נ' פלוני

ת"פ (רמלה) 5361-09-23 - מדינת ישראל נ' פלונישלוטום רמלה

ת"פ (רמלה) 5361-09-23

מדינת ישראל

לשכת תביעות שלוחת רמלה

נגד

פלוני

ע"י ב"כ עו"ד דמיטרי ברנשטיין

בית משפט השלום ברמלה

[09.06.2024]

כבוד השופטת אילה אורן

גזר דין

הרקע

1. הנאשם הודה בעובדות כתב אישום מתוקן שהוגש בהתאם להסדר טיעון דיוני, והורשע בביצוע עבירות אלימות כלפי אשתו, אם ארבעת ילדיו (להלן: "המתלוננת"), בשתי הזדמנויות בביתם בעיר רמלה. באירוע האלימות האחרון והמרכזי, גרם הנאשם לחבלה חמורה של שברים באפה של המתלוננת, לאחר שנקט באלימות קשה נגדה, והוסיף ואיים לפגוע בה לאחר שחרורו ממעצר. כשנה וחצי קודם סטר הנאשם למתלוננת, דחף אותה ונעל אותה מחוץ לביתם.

2. המאשימה טענה כי המעשים שביצע הנאשם חמורים ואכזריים, ועתרה למתחם ענישה הולם כולל הנע בין 30 ל-50 חודשי מאסר, וביקשה להשית עליו מאסר בפועל למשך 40 חודשים. ההגנה טענה למתחם כולל הנע בין 10 ל-20 חודשים, וביקשה לגזור עליו עונש בתחתית המתחם, בהעדר עבר פלילי, ומשהביע חרטה על מעשיו והורתע ממעצרו ומההליך הפלילי.

כתב האישום המתוקן

3. מהאישום הראשון - עולה כי בערב 31.8.2023 בהיות הנאשם והמתלוננת בבית, יחד עם שני ילדיהם הקטינים ובנם הגדול, התעורר ויכוח ביניהם על רקע חשדו של הנאשם כי המתלוננת לא נאמנה לו. כשישבה המתלוננת על המיטה בחדר נכנס הנאשם, ומשסבר שהיא קיבלה הודעה מגבר אחר, נטל את הטלפון הנייד שלה בעת שאחזה בו בידה. המתלוננת התנגדה, אז סובב הנאשם את ידה, דחף אותה לעבר הסלון, ונעל את עצמו בחדר עם הטלפון. בנסיבות אלה התקשר בנם הקטין בן ה-13 אל אחייניתה של המתלוננת וביקש שתגיע לביתם.

4. בהמשך, כשהייתה המתלוננת בסלון, יצא אליה הנאשם ותקף אותה באגרופים בפניה. בעודה מעורפלת וכשראשה שמוט על השולחן, התקרב אליה הנאשם, אחז בשערותיה, הרים את ראשה, צילם את מעשיו בווידאו ואמר "תראה מה אני עושה לאהובה שלך", בהתייחסו אל הגבר האחר. כל אותה עת עמדו בסמוך ילדיהם הקטינים וביקשו מהנאשם לחדול ממעשיו. הנאשם המשיך והכה את המתלוננת פעם נוספת בראשה עם ידיו, כדי שלא תסתיר את פניה בזמן שצילם את תקיפתה, ובה בעת קילל אותה בכינויי הגנאי "זונה, שרמוטה".
5. כשנכנסה האחיינית אל הבית היא צעקה לנאשם שיפסיק להרביץ, ובתגובה הוא אמר "גם זה לא מספיק בשבילה צריך להרוג אותה". אז הרים הנאשם את המתלוננת מהספה, הצמידה לקיר והכה אותה בפניה.
6. בהמשך פנה הנאשם לחדר המקלחת, נטל מכונת גילוח, וניסה לגשת אל המתלוננת באומרו "אני אגלח לך את השיער ואעשה לך קרחת". כדי למנוע ממנו להגיע אל המתלוננת, ניסתה האחיינית לאחוז בנאשם, וכך עשה גם הבן הגדול. אז עזב הנאשם את מכונת הגילוח והתיישב ליד המתלוננת בסלון וסינן לעברה "את רואה מה עשית". הנאשם אחז את המתלוננת בידה ולקח אותה אל המקלחת, ותוך כך צעקה האחיינית "מה אתה עושה לה? לא צריך", אך הנאשם הכניס את המתלוננת לחדר המקלחת, ולא אפשר לילדים ולאחיינית להיכנס.
7. הנאשם משך את המתלוננת אל המקלחת, אף שניסתה להתנגד לו, תפס בשערות ראשה לכיוון חדר השינה, הפיל אותה על המיטה וסגר את הדלת. אז קרע הנאשם את הדרכון של המתלוננת ותלש מתוכו את דפיו.
8. שוטרים הוזעקו אל הבית על ידי השכנים, אז נעצר הנאשם ותוך כך הוא איים על המתלוננת באומרו "כשאני אשתחרר יהיו לך בעיות גדול".
9. בשל מעשי האלימות של הנאשם נגרמו למתלוננת חבלות חמורות של שברים באף ושטפי דם, שהצריכו ניתוח וטיפול רפואי. כמו כן נגרמו למתלוננת חבלות בידיה וברגליה. משכך, הורשע הנאשם בביצוע עבירות חבלה חמורה, לפי סעיף 333 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"), ואיומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין.
10. מהאישום השני - עולה כי שנה וחצי עובר לאישום הראשון, במהלך ויכוח שהתגלע בין השניים בהיותם בביתם, משך הנאשם את המתלוננת, שישבה על המיטה בחדר השינה, לעבר הקיר וסטר לה בפניה. הנאשם אחז בחולצתה של המתלוננת, משך אותה מהחדר אל עבר דלת הכניסה, דחף אותה מחוץ לבית, אמר לה שלא תחזור, וסגר את דלת הבית בעודה מחוצה לו.
11. בהמשך הכניס הנאשם את המתלוננת לחדר השינה, צעק עליה וכינה אותה אישה רעה, והמתלוננת ביקשה את סליחתו. במעשים אלה הורשע הנאשם בביצוע עבירה של תקיפה סתם כלפי בת זוג, לפי סעיף 379 ו-382(ב)(1) לחוק העונשין.

תסקיר שירות המבחן

12. תסקיר שירות המבחן מיום 10.3.2024 פירט את נסיבות חייו של הנאשם: הוא בן 42, יליד אוזבקיסטן, נשוי למתלוננת משנת 2006 ואב לארבעה ילדים בני 10 עד 23. השניים הם הורים מאמצים לאחייניתה הבגירה של המתלוננת, מאז שהייתה תינוקת. הנאשם עלה ארצה בשנת 2019 יחד עם משפחתו בהיותו בן 37 לצורך טיפול בבנו הבכור המאובחן כסובל משיתוק מוחין ומתמודד עם צרכים מיוחדים. המתלוננת והנאשם הקימו עסק בתחום התיירות. 13. בנוגע לנישואיו עם המתלוננת, סיפר הנאשם לשירות המבחן כי משפחתו התנגדה לנישואים על רקע היותה יהודייה. עם זאת תיאר הנאשם את הקשר הזוגי כתקין ומאופיין בתקשורת מקדמת. עובר לביצוע העבירות חש הנאשם, לדבריו, אהבה כלפי המתלוננת, ורצון להמשיך את הנישואין, וטען שהאירוע בגינו הוא עצור עתה הוא מקרה עימות ראשון ויחיד ביניהם, וכי הוא מקיים קשר טלפוני עם המתלוננת מבית המעצר.
14. עוד עולה מהתסקיר כי הנאשם נטל אחריות חלקית על מעשיו, וביטא חרטה, לצד צמצום והקטנה של דפוסי האלימים והתוקפניים ביחסיו עם המתלוננת - דבר שבלט בעיני שירות המבחן. אשר למתואר בעובדות כתב האישום המתוקן, מסר הנאשם לשירות המבחן, כי במשך שנה וחצי התעוררו קשיים וקונפליקטים בין השניים, והוא התקשה ליתן אמון במתלוננת, התמודד עם קינאה וחשש להתפרקות התא המשפחתי, כשלתפיסתו המשפחה היא ערך עליון. לאורך תקופה דחס הנאשם את קשייו וצבר תחושת תסכול, פגיעה בדימויו העצמי והגברי, והקשר בינו לבין המתלוננת אופיין במתחים. בעת ביצוע העבירה איבד שליטה עצמית והתקשה לווסת את עצמו מול המתלוננת.
15. שירות המבחן הוסיף את התרשמותו כי הנאשם התייחס בביקורתיות ליחסו הפוגעני והמשפיל כלפי המתלוננת, במטרה למנוע ממנה לנסוע לנסיעת עסקים בחו"ל, על רקע חשדו כי היא מנהלת קשר מחוץ לנישואין. מנגד התקשה הנאשם להתייחס באופן ביקורתי לחשיפת ילדיו להתנהגותו האלימה כלפי המתלוננת, ואף שביטא רגשות צער וחרטה על הפגיעה בה, הוא התקשה לבטא אמפתיה למצבה.
16. כמו כן טען הנאשם כי מדובר באירוע חריג וחד פעמי, ושלל דפוסים אלימים ותוקפניים כמו גם צורך טיפולי בתחום האלימות הזוגית. בהיות הנאשם במעצר הוצע לו על ידי שב"ס להשתלב בקבוצת התמודדות במעצר, אך הוא לא הביע מוטיבציה ולכן לא שולב בטיפול.
17. בשיחה של שירות המבחן עם המתלוננת היא תיארה קשר זוגי תקין ורצון להמשיך בנישואיה לטובת ילדיה וכדי לשמר את התא המשפחתי, בהיותה תלויה בנאשם ובהעדר מערכות תמיכה בישראל. המתלוננת סיפרה שהמעבר לישראל הוביל למשבר הגירה ופגיעה במעמדו של הנאשם, וכי האלימות מצדו נבעה מקנאתו כלפיה המעידה בעיניה על אהבתו לה. לדבריה, אלמלא הזמינו השכנים את המשטרה היא לא הייתה מדווחת על המקרה לגורמי האכיפה.

18. שירות המבחן חיווה דעתו כי לנאשם דימוי עצמי וגברי נמוך, ניכרת תלות רגשית שלו במתלוננת, תחושת תסכול מתמשכת, דחיסת רגשות והיעדר אמון, שהביאו להתפרצות אלימה, פוגענית, חסרת ויסות ושליטה. מעשיו כללו אלמנטים של השפלה ופגיעה במתלוננת, יש קושי בנטילת אחריות והוא נעדר תובנה לנזקקות טיפולית בתחום האלימות הזוגית. מנגד צוין כי המעצר מהווה עבור הנאשם גורם מרתיע.
19. בסופו של דבר העריך שירות המבחן כי קיים סיכון להישנות אלימות זוגית מצדו של הנאשם כלפי המתלוננת, והמליץ על ענישה מוחשית ומרתיעה. עדויות לעונש מטעם ההגנה
20. במעמד הכרעת הדין נשאה המתלוננת דברים, סיפרה שהמשפחה שלהם היא מופת, הילדים אוהבים את הנאשם, מתגעגעים אליו ובוכים, כי הוא מעולם לא תקף אותה, ובתקופת הקורונה הם נהגו להתנדב ולהביא אוכל לבסיסי צה"ל. כמו כן סיפרה שהיא ומשפחתה נעדרת כל מעגלי תמיכה, וביקשה לשחרר את הנאשם לטובת איחוד משפחתם והיות שהוא מטפל בבנם הבכור, שהוא מוגבל פיזית, מרים אותו לשירותים ולוקח אותו לטיפולים. עוד אמרה כי היא יודעת שהנאשם מתחרט על מעשיו.
21. בדיון הטיעונים לעונש נשאה המתלוננת דברים פעם נוספת, וביקשה לתת לנאשם הזדמנות מאחר שמאוד קשה לילדיהם, הם זקוקים לאביהם ומתפללים מדי יום שהוא יחזור הביתה. המתלוננת אמרה שהם משפחה מלוכדת, והיא מעוניינת שיקלו בעונשו כדי שיחזור הביתה. עוד אמרה שלנאשם לב טוב, האירוע היה יחיד, והיא מעוניינת לתת לו הזדמנות ומבטיחה להודיע מיד אם יקרה משהו.
22. האחיינית של המתלוננת, אותה גידלו המתלוננת והנאשם כבת מאז הייתה תינוקת, סיפרה שהיא בת 27, אמא לשני ילדים, מאוד אוהבת את הנאשם, הוא גידל וחינך אותה, חיתן אותה ואף פעם לא הרים יד, וביקשה שישוחרר מהמעצר.
23. ס' בנו בן ה-14 של הנאשם סיפר שהוא אוהב את אביו וביקש לשחררו מהמעצר משום שהוא מעולם לא הרים יד על איש, תמיד אוהב את כולם ושהכול קרה מתוך עצבים.
24. פ' בנו הבכור של הנאשם בן 23, אמר שאביו טוב לב, שמוכן לעשות עבורו הכול, והוא אוהב אותו מאוד, וביקש לשחרר אותו ולתת לו הזדמנות כי הם מתגעגעים אליו וזקוקים לו.
- תמצית טיעוני באי כוח הצדדים לעונש
25. ב"כ המאשימה עו"ד מעיין דואק הגישה את טיעוניה לעונש בכתב (טל/1) וחזרה עליהם בעל-פה. כמו כן הגישה את תיעוד הסרטון שצילם הנאשם באירוע, והצביעה על מצבה הקשה של המתלוננת בעת תקיפתה, תיעוד רפואי ותמונות של החבלות (טל/2 עד טל/4). התובעת עמדה על חומרת האלימות בנוכחות הילדים בבית, תוך אמירת איומים, וצילום המתלוננת, וטענה כי הנאשם גילה בהתנהגותו רוע ואכזריות המלמדים על מסוכנות משמעותית. לעניין מתחם העונש הגישה התובעת פסיקה וביקשה לקבוע כי הוא נע בין 30 ל-50 חודשים.

26. אשר לגזירת העונש בתוך המתחם טענה התובעת כי עובדות כתב האישום המתוקן בשילוב תסקיר שירות המבחן מצביעים על מסוכנות גבוהה, ולפיכך עתרה לגזור עליו עונש בחלקו האמצעי של המתחם, בהתחשב ביתר נסיבותיו לקולה.

27. ב"כ הנאשם עו"ד דימה ברנשטיין טען כי עמדת המאשימה מופרכת ואינה מתיישבת עם הפסיקה שהגישה בה נקבעו מתחמי ענישה נמוכים מעתירתה, גם במקרים חמורים יותר. אשר לאישום הראשון ציין כי הגם שמדובר באירוע לא פשוט, הוא נמשך כ-10 דקות בלבד. בני המשפחה לא הזמינו משטרה משום שלא הספיקו לעשות זאת, והראיה היא שכולם שיתפו פעולה בחקירותיהם, ומסרו עדויות מפלילות, והדבר מלמד על העדר פחד מפני הנאשם. בנוגע לחבלות שנגרמו למתלוננת נטען כי רובן קלות, והשבר באף נגרם ממכה. נטען כי המעשים שביצע הנאשם נקודתיים, הוא איבד שליטה לאחר שגילה שיחות בטלפון של המתלוננת, מדובר בהתלקחות רגעית ולא מתוכננת במהלך יכוח, ולא נגרמו נזקים לטווח ארוך.

28. הסנגור הפנה לנסיבותיו האישיות של הנאשם ושם דגש בטיעונו לשינוי התרבותי עמו התמודדה המשפחה עם עלייתה לישראל. לנאשם אין עבר פלילי, גם לא בארץ מוצאו (והגיש אסמכתא לתמיכה טל/5). עוד הפנה לעדויות הילדים והאחיינית להגנת הנאשם, ולעדויות המתלוננת שמעוניינת בהמשך חיים משותפים והיא אינה תלויה בו כלכלית. נטען כי הנאשם הודה במיוחס לו, הביע חרטה, הוא מבין את השלכות מעשיו, למד את הלקח, ואך בשל קשיי שפה אין תכנית טיפולית מתאימה עבורו בשב"ס ולכן אין לזקוף זאת לחובתו. עוד הפנה הסנגור לפסיקה, וטען כי המתחם מתחיל בעונש מאסר שיכול שירוצה בעבודות שירות ועד 30 חודשי מאסר בפועל, וביקש להשית על הנאשם מאסר למשך 12 חודשים.

29. הנאשם בדברו לעונש ביקש להתנצל בפני אשתו ואמר שהוא מאוד מצטער על מעשיו. מסר כי חינכו אותו על קדושת המשפחה, הוא ואשתו גדלו ללא הורים, תמיד היו יחד ועזרו זה לזה מתוך הבנה שהם שני חצאים של שלם. הנאשם הודה בטעותו, אמר שהוא עשה מעשה רע מאוד, וביקש הזדמנות אחת, שכן כל אדם עושה טעויות ויש לו הרבה חטאים ובכל זאת אלוהים מרחם עלינו. עוד אמר כי בזמן ששהה במעצר הוא הבין שיש מחיר לכל דבר, משום שהוא איבד את הזמן שלו עם הילדים שגדלים בלי אבא, בלי תמיכה ועצה טובה, וכי הוא אב לשלושה ילדים שיגנו בעתיד על המדינה. בסוף דבריו הבטיח שלא לחזור על מעשיו, התנצל בפני המתלוננת (שנכחה באולם), אמר שהוא אוהב אותה וביקש להקל בעונשו.

דיון והכרעה

קביעת מתחם העונש ההולם

30. מעשי אלימות של איש כלפי בת זוגו פוגעים בזכות האישה לשלמות גופה ונפשה, לכבודה העצמי, לחירותה לנהל את חייה כראות עיניה, עד כדי ערעור ופגיעה בליבת ביטחונה האישי והערכתה העצמית. משעה שהמעשים התבצעו בדל"ת אמות הבית, לעיני ילדיו הקטנים, נלווית לכך גם פגיעה מיידית בנפשם הרכה בהיותם עדים לאלימות אביהם כלפי אמם. בעל כורחם סופגים הילדים נורמות התנהגות קשות של אלימות זוגית, ובכך יש פגיעה גם בעיצוב אישיותם.

31. פסיקת בית המשפט העליון עמדה על החומרה היתרה הגלומה בעבירות אלו, המחייבת דרך כלל הטלת ענישה מחמירה במטרה להעביר מסר ברור של הוקעת המעשים האלימים והרתעה מפניהם, במטרה למגר תופעה מכוערת ונפסדת זו, שלא פעם תוצאותיה קשות. יפים לענייננו דברי כב' השופט י' אלרון ברע"פ 4052/21 פלוני נ' מדינת ישראל (15.6.2021) כדלקמן:

"[...] אשוב ואדגיש את החומרה הרבה הטמונה בתופעת האלימות במשפחה, העולה לכדי פסול מוסרי ומהווה פגיעה אנושה בהגנה על שלומם של בני משפחת הנאשם ותחושת הביטחון שלהם בתוך ביתם מבצרם. לנוכח זאת, יש להוקיע תופעה זו, בין היתר באמצעות ענישה מוחשית שתרתיע את הציבור משימוש באלימות בתוך התא המשפחתי [...]"

32. הצדדים עתרו לקביעת מתחם אחד בשני האישומים, בשים לב לקשר ההדוק ביניהם (ראו ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.2014), ולו מטעמי יעילות והגשמת תכלית הבניית שיקול הדעת בענישה, בע"פ 5643/14 עיסא נ' מדינת ישראל (23.6.2015); ודנ"פ 2999/16 מזרחי נ' מדינת ישראל (22.5.2016)). מובן שקביעת מתחם ענישה אחד אין משמעו שינוי בתוצאת הענישה, שכן בקביעתו אתחשב במספר המעשים הפליליים ולריבויים יש מידה נוספת של חומרה (ע"פ 2454/18 שיינברג נ' מדינת ישראל (2.12.2018)).

33. מנעד הענישה בעבירות אלימות כלפי בנות זוג רחב ונבחן לגופו. עם זאת, במקרים בהם ביצעו נאשמים מספר מעשי אלימות דרך כלל הענישה מתבטאת במאסרים ממושכים לריצוי בפועל. במקרה דנן הנאשם תקף את המתלוננת באישום הראשון באירוע חמור וקשה מסוגו, מחמת נסיבותיו, גרימת החבלה החמורה למתלוננת, והפגיעה הקשה בה ובילדיהם שצפו בזעזוע בהתנהגות האלימה של אביהם. על המתחם ההולם ניתן ללמוד מהפסיקה שלהלן, בשינויים המחויבים לחומרה וקולה:

א. בעפ"ג (מרכז-לוד) 4833-07-23 אבו אנטילי נ' מדינת ישראל (21.4.2024), נדון נאשם שהורשע לפי הודאתו בעבירות כלפי אשתו, בגין שני אירועים של תקיפה סתם ותקיפה חבלנית. באירוע הראשון חנק את המתלוננת וגרם לה אדמומיות, איים לפגוע במשפחתה וניקב בסכין את גלגלי רכבה לאחר שהודיע לו על רצונה להתגרש. במקרה השני חנק את המתלוננת עד שהתקשתה לנשום, שכנה התערבה והנאשם שפך מים על המתלוננת. בהליך שהתקיים לפני קבעתי מתחם הנע בין 16 ל-32 חודשי מאסר, ונוכח עבר פלילי רלוונטי, וחרף הליך גמילה מסמים, נגזר דינו ל-24 חודשי מאסר. ערעור הנאשם על חומרת העונש נדחה, ומתחם העונש שנקבע אושר.

ב. ברע"פ 2329/23 פלוני נ' מדינת ישראל (23.3.2023), נדון נאשם שהורשע בארבעה אישומים של עבירות אלימות כלפי בת זוגו לשעבר: איומים לפגוע בה; תקיפת בת זוג ביריקה; הפרת הוראה חוקית בכך שלא התייצב למעצר בית; תקיפה של המתלוננת בסטירה בעטיה נחבט ראשה; איומים בסכין לרצוח אותה; ואירוע שבו דחף את המתלוננת בהיותו שיכור, והיא נפגעה מהקיר ונחבלה. בבית משפט השלום התקבלו 5 תסקירים, אך בסופם לא ניתנה המלצה טיפולית. נקבע מתחם הנע בין 10 ל-30 חודשים, ובית המשפט גזר על הנאשם 18 חודשים וענישה נלווית, בהתחשב בעברו המכביד. בדחותו את הבקשה לרשות ערעור, קבע כב' השופט י' אלרון כי העונש שנגזר מקל מאוד עם הנאשם, ולו היה מוגש ערעור היה ראוי לקבלו.

ג. בעפ"ג (מרכז-לוד) 9059-06-23 פלוני נ' מדינת ישראל (18.12.2023) (לא פורסם), נדחה ערעור שהגיש המערער על חומרת העונש, לאחר הערות בית המשפט, בהסכמה. המערער הורשע בהתאם להודאתו, בהמשך לשמיעת הוכחות לרבות עדות המתלוננת, בארבעה אישומים חמורים של אלימות כלפי בת זוגו. באישום הראשון חטף טלפון מידי המתלוננת, משך בשיערה וגרר אותה עד לפתח הבית. הניף לעברה מנגל, סטר בפניה, אחז בחוזקה בשיערה, השליכה לרצפה ובעט בה. דם ניגר משפתה של המתלוננת והיא חשה כי היא מתקשה לנשום ומאבדת הכרתה, אז הגיש לה הנאשם כוס מים. באישום שני משך הנאשם בחוקה בשיעור ראשה ובעט בבטנה; באישום שלישי איים להרוג אותה ולחתוך אותה; ובאישום נוסף סטר לה פעמים רבות, משך בשיערה, גרר אותה, הטיח את ראשה בארון ואיים עליה. נקבע מתחם הנע בין 24 ל-48 חודשי מאסר בפועל, ולנוכח מסוכנותו של הנאשם אף בהעדר עבר פלילי, נגזרו עליו 36 חודשי מאסר בפועל, וענישה נלווית.

ד. ברע"פ 8576/22 פלוני נ' מדינת ישראל (15.12.2022), נדון נאשם שהורשע באישום יחיד של תקיפה חבלנית כלפי בת זוגו, איומים והפרת הוראה חוקית, בכך שאיים על זוגתו; הגיע למושב בו התגוררה בניגוד לצו שיפוטי, דרש שתינשא לו שאם לא כן "ישחט אותה", ירק עליה, הכה בפניה וצבט אותה. בערעור על קולת העונש שהגישה המאשימה נקבע מתחם הנע בין 18 ל-36 חודשים, ומבלי למצות את הדין נגזרו על הנאשם 18 חודשי מאסר בפועל, הופעל מאסר מותנה למשך 6 חודשים, כך שסה"כ הוא נדון ל-22 חודשי מאסר. בדחותו את הבקשה לרשות ערעור ציין בית המשפט העליון כי העונש שנגזר על הנאשם הוא "על הצד המקל".

ה. בעפ"ג (חיפה) 4007-01-16 וולקוביץ' נ' מדינת ישראל (18.2.2016), נדחה ערעור שהגיש המערער שהורשע לפי הודאתו בגרימת חבלה חמורה, בכך שתקף את אחותו בחוזקה בפניה, בהיותו בגילופין, ונגרמו לה שברים בפניה וחתך עמוק והיא נזקקה לניתוח. בית משפט השלום קבע מתחם הנע בין 18 ל-36 חודשים, עמד על עברו הפלילי הכבד של המערער ותסקירו השלילי, וגזר את עונשו ל-24 חודשים, והפעיל במצטבר 12 חודשי מאסר על תנאי.

ו. ברע"פ 10162/16 ואקנין נ' מדינת ישראל (23.1.2017), נדחתה בקשת רשות ערעור שהגיש נאשם שהורשע לאחר שמיעת ראיות בתקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי בת זוג, איומים, היזק לרכוש במזיד, פציעת בת זוג ותקיפה סתם, בכך שירק על המתלוננת, חנק אותה בידו, היכה בפניה, כיבה עליה סיגריה, שבר את מכשיר הטלפון הנייד שלה, קרע את בגדיה, משך בשיערה והטיח את ראשה בשפת הכביש. בית משפט השלום קבע מתחם שנע בין 30 ל-72 חודשי מאסר, התחשב בגילו הצעיר של הנאשם, בנסיבות אישיות קשות ובעבר מכביד, והשית עליו 36 חודשי מאסר בפועל, מאסרים מותנים הופעלו במצטבר ועונשו (לאחר שהוקל מעט בערעור) הועמד על 40 חודשים.

ז. בעפ"ג (מרכז-לוד) 13916-04-20 מדינת ישראל נ' אלמיהו (7.7.2020), נדונו ערעורי המדינה והמשיב, שהורשע לפי הודאתו בפציעת בת זוגו והתנגדות למעצר, בכך שלאחר ששתה אלכוהול החל להשתולל וכשאשתו ביקשה שיפסיק, נטל סכין מהמטבח, דקר אותה בבטנה בנוכחות ילדיהם וגרם לה חתך באורך 2 ס"מ. בית משפט השלום קבע מתחם עונש הולם הנע בין 12 ל-30 חודשי מאסר, וגזר על הנאשם 16 חודשי מאסר בפועל, בהתחשב בהודאתו ובהעדר עבר פלילי. ערכאת הערעור ציינה כי מתחם הענישה שנקבע מקל, והחמירה בעונשו ל-22 חודשי מאסר בפועל.

ח. בעפ"ג (מרכז-לוד) 19524-11-20 אלעביד נ' מדינת ישראל (13.12.2020), נדחה ערעור נאשם שהורשע בפציעת בת זוגו, תקיפה חבלנית, תקיפה, והפרעה לשוטר, בכך שבעקבות סכסוך ביקשה לסיים את הקשר הזוגי, ברח להדיר מסתור, אז חטף הנאשם את הטלפון הנייד שלה, ויצא לחדר המדרגות, משך בשיערה חבט עם ברכו בעינה, נשך את כתפה ודחף אותה כך שהיא התגלגלה במדרגות, והכה אותה באגרופים ובעיטות ברגלה ובטנה. אחותה של המתלוננת הכתה את הנאשם במטאטא, אך הוא דחף את אצבעותיו לעיניה. רק כששכנים אמרו שהזמינו את המשטרה יצא הנאשם עם הטלפונים של המתלוננת והאחות, ומסר פרטים מטעים לשוטרים שחיפשו אותו. בית משפט השלום קבע מתחם עונש הולם הנע בין 20 ל-40 חודשי מאסר בפועל, וגזר על הנאשם 24 חודשי מאסר בפועל בהתחשב בהתרשמות לסיכון, וחרף עבר פלילי מתון והודאתו במיוחס לו.

ט. בעפ"ג (מרכז-לוד) 10457-05-21 רחמים נ' מדינת ישראל (7.11.2021), נדחה ערעורו של נאשם בן 49 שהורשע בשני אישומים של אלימות כלפי זוגתו, בכך שתקף אותה בסטירה, באגרופים ובמקל עד שנשבר - אלימות שנמשכה שעות לאורך היום, ובאישום אחר תקף אותה באגרופים וגרם לה לחבלות, כשלושה שבועות קודם לכן. בית משפט השלום קבע שני מתחמי ענישה, ובגין האישום הראשון והחמור קבע כי הוא נע בין 12 ל-48 חודשי מאסר. בהתחשב בעבר פלילי מכביד הכולל 16 הרשעות קודמות, וחרף מצבו הנפשי (בגינו אושפז במהלך מעצרו והופסקו ההליכים נגדו באופן זמני), הושתו עליו 42 חודשי מאסר בפועל. ערעור שהגיש נגד חומרת העונש נדחה.

י. ברע"פ 977/16 פלוני נ' מדינת ישראל (10.2.2016), נדחתה בקשת רשות ערעור שהגיש נאשם שהורשע על יסוד הודאתו בעבירות תקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי בת זוג, איומים, היזק לרכוש במזיד ותקיפה סתם, בכך שניפץ את מכשיר הנייד של המתלוננת, היכה בפניה, משך בשיערה, בעט ברגליה והכה באמצעות ידיו בפניה ובראשה, ואיים עליה. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין 12 ל-36 חודשים, וגזר על הנאשם שעברו הפלילי מכביד, מאסר למשך 24 חודשים. ערעור שהגיש הנאשם התקבל כך והעונש הוקל ל-18 חודשים.

יא. בעפ"ג 64487-08-23 (מרכז-לוד) GORIUNOV נ' מדינת ישראל (4.12.2023), נדון מערער שהורשע לפי הודאתו בעבירה של גרימת חבלה חמורה, בכך שתקף באגרופים את בעל הבית המבוגר שלו שישב על כיסא גלגלים, וגרם למספר שברים בפניו. ערכאת הערעור אישרה את מתחם העונש שנקבע הנע מ 18 ל-36 חודשים, והקלה בעונשו של המערער בהיותו נעדר עבר פלילי, נתין זר שתנאי המאסר קשים עבורו, ממאסר למשך 24 חודשים ל-20 חודשים.

34. נתתי דעתי לפסיקה נוספת שהגישו הצדדים (חלקה במקרים שנדונו לפניי): ת"פ (רמלה) 5092-02-23 מדינת ישראל נ' אבן פרג' (14.2.2024); ת"פ (רמלה) 40291-07-23 מדינת ישראל נ' איו (7.1.2024); ת"פ (ראשל"צ) 30753-11-18 מדינת ישראל נ' פלוני (4.11.2020); ת"פ (רמלה) 16503-12-19 מדינת ישראל נ' יצחקוב (30.1.2023); ע"פ (מרכז-לוד) 47734-01-17 שרעבי נ' מדינת ישראל (16.5.20217); ת"פ (מרכז-לוד) 44523-10-20 מדינת ישראל נ' צרצור (25.12.2023); ת"פ (ראשל"צ) 32558-12-16 מדינת ישראל נ' שבאט (25.2.2019).

מן הכלל אל הפרט

35. הנאשם הורשע באירוע אלים חמור וקשה בגין חבלה חמורה ואיומים כלפי אשתו. הוא תקף אותה בחמת זעם, סובב את ידה, נטל בכוח את הטלפון הנייד, חיטט בו, ובשל חשדו כי המתלוננת לא נאמנה לו הכה אותה באגרופים בפניה. בהיות המתלוננת מעורפלת וראשה שמוט על השולחן, היא שותת דם וכל סביבתה מוכתמת בדם שניגר ממנה, אחז הנאשם בשיערה וצילם אותה בווידאו. תוך כך ילדיהם עמדו וצפו במתרחש, מיררו בבכי וביקשו ממנו לחדול ממעשיו. אך הנאשם שב והכה את המתלוננת בליווי קללות בוטות. גם התערבות האחיינית שהוזעקה למקום על ידי הילדים, לא הועילה. הנאשם הרים את המתלוננת הצמידה לקיר והכה בפניה. בהמשך נטל מכונת גילוח ואיים לגלח את שיערות ראשה. האחיינית ובנו הגדול של הנאשם אחזו בו והגנו עליה. גם אז המשיך הנאשם לתקוף את המתלוננת במקלחת ובהשלכתה על המיטה, והוסיף ואיים לפגוע בה לאחר שישתחרר ממעצר.

36. המתלוננת נחבלה במספר שברים בגשר האף, בדימום מהאף ושטפי דם מרובים. היא חשה כאבים עזים, ואיבדה הכרתה מספר פעמים (כעולה מהתעודה הרפואית - טל/2). מהתמונות שהוגשו ניתן להתרשם מהחבלות הרבות והמרשימות בפניה, ומהדם בסלון הבית (טל/3). צפייה בסרטון שתיעד הנאשם בעצמו, מצמררת. יש בו תיעוד להשפלת המתלוננת על ידי הנאשם לרבות בצילום המכוון שעשה לאחר תקיפתה, כעדות "לעונשה" מאחר שהוא חשד כי היא לא נאמנה לו. אי אפשר שלא להזדעזע ממצבה המעורפל של המתלוננת עקב האלימות שספגה, לדם הרב, לצרחות הילדים, ולתחושת האימה בבית.

37. מעשיו האלימים של הנאשם קשים ומעידים על חוסר רסן ואכזריות. על צורך בשליטה במתלוננת, והעדר מורא גם מהשוטרים שהגיעו אל הדירה. אוסיף את התרשמותי מהנאשם כי הוא גבר גדול ומוכן שפער הכוחות בינו לבין המתלוננת משמעותי.

38. באישום השני הורשע הנאשם בכך שכשנה קודם לכן הוא סטר למתלוננת, משך אותה אל דלת הכניסה, דחף אותה ונעל אותה מחוץ לבית. בכך יש ללמד על דפוס אלים וביזוי של המתלוננת, ואין מדובר באירוע חד פעמי כפי שטען הנאשם פעם אחר פעם.

39. במכלול מעשי האלימות שביצע הנאשם בנסיבותיהם, בהתחשב בתוצאותיו החמורות של אירוע האלימות באישום הראשון והיות שאין זה אירוע יחיד, בראי הענישה הנוהגת מתחם העונש ההולם הכולל נע בין 24 ל-48 חודשי מאסר בפועל.

גזירת העונש בתוך המתחם

40. הנאשם בן 42 יליד אוזבקיסטן, נשוי למתלוננת משנת 2006 ואב לארבעה ילדים בני 10 עד 23. הבן הבכור סובל משיתוק מוחין. בני המשפחה עלו לישראל בשנת 2019 וחוו משבר הגירה. השניים ניהלו עסק בתחום התיירות, ועובר למעצרו עבד הנאשם בחדר כושר.

41. ילדיהם של הנאשם והמתלוננת ביקשו בכל לשון לשחררו חזרה לביתם ולחיק משפחתם, והמתלוננת הביעה את רצונה בשיקום המשפחה לטובת הילדים, לדבריה בהיות הנאשם אב דואג, במיוחד לבנו הגדול הזקוק לו בצרכי היום יום, ובליווי לטיפולים רפואיים. על אופיו הטוב של הנאשם שמעתי גם מפי אחייניתה של המתלוננת.

42. הנאשם נעדר עבר פלילי (לרבות בארץ מוצאו, טל/5), הודה במיוחס לו, ובכך חסך מזמנו של בית המשפט, וחשוב מכך חסך את עדות המתלוננת, ילדיהם והאחיינית - שנמסר כי שיתפו פעולה בעדויותיהם במשטרה. לכך יש משקל רב בגזירת העונש על הנאשם לקולה.

43. מאז ליל האירוע עצור הנאשם עד תום ההליכים, והדבר נותן בו את אותותיו ומהווה גורם מרתיע עבורו, כפי שהתרשם שירות המבחן.

44. הנאשם הביע חרטה וצער על מעשיו, וחזר והתנצל עליהם בפני המתלוננת שנכחה באולם בית המשפט. עם זאת, מתסקיר שירות המבחן נלמד כי הוא מצמצם מחומרת מעשיו, ונטילת אחריותו חלקית בלבד. יתרה מכך, הנאשם והמתלוננת חזרו וטענו בפני שירות המבחן כי האירוע דן היה יחיד ואינו מאפיין את יחסיהם, הגם שהנאשם הורשע בשני מקרי אלימות כלפי המתלוננת. שירות המבחן ציין כי בין השניים קיימת תלות הדדית, קשיי נפרדות, רגשות קנאה והיעדר אמון. חמור מכך, הנאשם נעדר תובנה לנזקקותו הטיפולית בתחום האלימות הזוגית.

45. ב"כ הנאשם טען כי אין לנאשם יכולת להיעזר בטיפול בשב"ס בשל קשיי שפה, אלא שבתסקיר צוין שהוא שלל את הטיפול שהוצע לו בשב"ס להתמודדות עם המעצר, והדבר אומר דרשני.

46. שירות המבחן חיווה דעתו כי חרף נתוני החיוביים של הנאשם, כמפורט לעיל, קיים סיכון להישנות אלימות זוגית מצדו. הדבר נלמד ממאפייני הקשר הזוגי ואישיותו של הנאשם, חוסר תובנה לצורכי הטיפול ונטילת האחריות החלקית. כך עולה גם מהאירוע החמור והעובדה שהנאשם נקט באלימות - בחלקה - לעיני ילדיו והאחיינית שהתחננו שיחדל ממעשיו. במקום להפסיק, הוא תיעד את המעשים בחלקם בווידיאו, ואיים לפגוע במתלוננת עם שחרורו ממעצר. הרושם שהתקבל הוא כי הסיכון מהנאשם כלפי המתלוננת קיים גם קיים.

47. במצב דברים זה, אלמלא הודאת הנאשם במיוחס לו והיותו נעדר עבר פלילי, היה נכון לגזור את עונש בחלקו האמצעי של מתחם הענישה. אלא, שכאמור, להודאת הנאשם יש משקל רב ולכן אגזור עליו עונש בשליש הראשון של המתחם. לצד זאת, מצאתי להשית עליו עונש מאסר על תנאי משמעותי שיהא גם בו להרתיעו מביצוע עבירות דומות. בשל כוונת הנאשם והמתלוננת, כפי שנמסרה לשירות המבחן ובבית המשפט, לשוב לחיים משותפים, אמנע מהטלת רכיבים כספיים.

אשר על כן אני גוזרת על הנאשם את העונשים שלהלן:

א. מאסר בפועל למשך 32 חודשי מאסר בפועל, שירוצה החל מיום מעצרו.

ב. מאסר מותנה למשך 8 חודשים, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירת אלימות מסוג פשע, למשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר.

ג. מאסר מותנה למשך 4 חודשים, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירת אלימות מסוג עוון, למשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר.

ניתן צו כללי למוצגים.

המזכירות תשלח עותק מגזר הדין לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז-לוד בתוך 45 ימים.

ניתן היום, ג' סיוון תשפ"ד, 09 יוני 2024, בנוכחות ב"כ המאשימה עו"ד ענבר סיימונס, הנאשם בליווי שב"ס ובאמצעות בא כוחו עו"ד דימטרי ברנשטיין.